

سُورَةُ النَّاسِ ١١٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
﴿١﴾

گو، پناه من می‌برم در هر زمان سوی آن خلاق و ربّ مردمان
مَلِكِ النَّاسِ
﴿٢﴾

إِلَهِ النَّاسِ
﴿٣﴾

آن که باشد بر خلاق پادشاه بهر مردم نیز می‌باشد
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ
﴿٤﴾

از شرور و کید شیطان در جهان همچنین وسواسِ خناسِ نهان
الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ
﴿٥﴾

او که اندر قلبِ مردمِ هر زمان می‌نماید وسوسه‌ها در جهان

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

همچو ابلیس آن لئیم ناسپاس گر ز جنّ باشد و یا گر که ز ناس

صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ